

Formanden:

Fru Lone Møller, og så skal vi jo se at komme i gang med ordførertaler.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg synes, ministeren er ret grov, når ministeren står heroppe og taler om fristil. Samtlige partier, inklusive Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, samtlige partier har i årevis stået på denne her talerstol og sagt: Nu må det være nok. Nu må vi have en ordening, sådan at patienterne i dette land er sikret, at de kan få en erstatning, hvis de kommer ud for en fejlbehandling. Det har der været enighed om. Vi er aldrig kommet så langt, at vi skulle diskutere kroner og øre. Men jeg har ikke oplevet, at der på noget tidspunkt har været en blokering for, at vi har kunnet finde økonomien bag det her forslag.

Kl. 21.00

Derfor vil jeg gerne vil have lov at spørge ministeren: Er det regeringens stil, at vi skal herop og klandre os selv for, at vi har stået her i årevis og talt om, at nu skal der gøres noget, og fordi man nu bærer de gyldne kæder, mener man ikke, man kan. Det synes jeg saftsuseme er groft.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget kort.

Jeg vil bare gerne nuancere det billede, nogle har forsøgt at skabe af, at der var en regering, som havde en færdig pakke, og at det nærmest kun var det tekniske tilfælde, at der kom et valg, som gjorde, at den pakke ikke blev realiseret. Det er det billede, jeg forsøger at nuancere. Det er derfor, jeg tillod mig at bruge metaforen fristil.

Der var en skitse til en reform med syv overskrifter, men der var jo ikke forhandlet en entydig substans frem under de syv overskrifter. Der var muligvis nok en enighed blandt Folketingets politiske partier om, at der skulle være en enstrengt klageadgang, men hvor skulle den organiseres? I amterne, i statsamterne, som et nyt decentralt statsligt forvaltningsobjekt eller hvad? Så langt nåede man jo ikke. Man nåede altså heller ikke til det punkt, hvor man selv anviste penge.

Det er derfor, jeg bare gerne vil nuancere det der billede af, at nogle har keret sig meget om det her og andre er nu ligeglade. Vi kerer os om det her, vi vil gerne gøre noget ved det, men vi

tager tingene i den rigtige rækkefølge, og vi vil have pengene til stede først.

Formanden:

Hr. Jørgen Winther som ordfører.

Jørgen Winther (V):

Lad mig lige starte med et par små bemærkninger til fru Lone Møller, mens jeg har dem i hovedet.

Både fru Lone Møller og undertegnede og mange andre politikere var med til de forhandlinger hos den daværende minister, Arne Rolighed. Jeg har samme opfattelse som den nuværende minister, at vi havde en masse punkter, som vi sådan var ret enige om, men penge var der jo ikke på bordet.

Hvis Socialdemokratiet og hvis ministeren havde haft et kæmpestort ønske om, at det skulle gennemføres, kunne man jo have afsat de nødvendige 50 eller 60 mio. kr. i finansloven. Så tror jeg også, vi var blevet enige, men penge var der jo ikke.

Så kan jeg heller ikke dy mig. Fru Lone Møller siger, man nok skal finde pengene. Jeg husker tydeligt, hvordan man ikke ville være med til at finde 1,5 mia. kr. til et bedre sundhedsvæsen og hurtig afvikling af ventetider ved at tage pengene nogle bestemte steder. Vi anviste det inden for ulandsbistanden. Socialdemokratiet var først meget imod. Til sidst stemte man så ja, men uden at man havde sagt, hvor man ville tage pengene.

Så det er altså lidt luftige bemærkninger, når fru Lone Møller siger, man nok skal finde 50 mio. kr. Ja, hvorfra? Man siger bare, man stemmer for, men man viser ikke, hvor pengene skal tages.

O.k., tilbage til forslaget. Egentlig var det sådan en lille god tale, jeg lavede på kontoret, hvor jeg ville være fordragelig, men det er fru Lone Møller, der ændrer min sindsstemning her.

Forslaget er faktisk meget sympatisk, og det mener jeg. Selve indholdet er også meget fint, og vi har også diskuteret det her mange gange tidligere.

Venstre synes også, det ville være meget, meget godt med et enstrengt system, for det er en kendsgerning, at mange patienter, som er udsat for en behandling, som de tror er fejlagtig, har svært ved at finde ud af, hvad Patientklagenævnet er, hvad Patientforsikringen er, hvor man skal skrive hen osv. Jeg kender mange patienter, som har været meget frustrerede over, hvordan